

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalium Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 4. De triplici tempore ad Deiparæ Virginis adorationem opportuno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

cta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui, quoniam saluatorem animarum nostrarum peperisti.

Ad te clamamus, recordare nostri Sanctissima Virgo, quæ etiam à partu virgo permansisti. *Aue gratia plena, Dominus tecum.* Beatam te prædicant omnium Angelorum & terrestrium hierarchiæ. *Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.* Intercede hera, & Domina, & Regina, & Mater Dei pro nobis.

Arbana. f.
in Euang.
de S. nostre
Deipara.

CAPVT IV.

De triplici tempore ad Deipara Virginis adorationem oportuno.

EA est Dei Matris summa dignitas, & profusa in nos beneficentia, vt nullum par esse possit nostrum aduersus eam religiosi cultus obsequium; tametsi nullo vnquam interrumpere tur tēpore, tametsi ne momento quidem ac puncto tēporis intermisso, supplices semper illā veneraremur, nunquam illi consentaneas laudes ac pares gratias referremus: sed

sed cum illam contentionem mortalitas
 nostra non ferat, aliaque nos aliorum
 auocent curæ; horis certè singulis, cum
 nos admonet horologij pulsus, Angeli-
 ca salutatione, & si patitur loci secessus,
 genuflexione, palmarum coniunctione,
 aliaue reuerentis animi ac grati signifi-
 catione prosequenda foret optima Ma-
 ter, Regina nostra clementissima: quæ ut
 nostri memoriam deponit nunquam, ita
 nobis ex animo excidere penitus non
 deberet. Ad eam in singulas horas Virgi-
 nis inuocationem prouocat nos Indul-
 gentia Pontificia mille dierum, primùm
 à Leone X. concessa, tum à Paulo V.
 confirmata; nempe ut solis ac diei cur-
 sum exæquet orationis cursus, & quæ
 commodè singulis non potest momen-
 tis, singulis certè saluetur horis Dei
 Mater, simulque incomparabilis benefi-
 cij redemptionis nostræ mentem subeat
 recordatio.

Minimùm certè triplici tempore, ma-
 tutino, meridiano, & vespertino foret
 ea clementissimæ Matris adoratio & in-
 uocatio cum sensu pietatis vsurpanda,
 pro

pro more & exemplo regis Dauidis, qui licet amplissimi regni districtus administratione, non intermittebat ea precanditempora: *Vespere, manè, & meridie narrabo & annuntiabo, & exaudiet vocem meam.* *Psal. 54. 18.*

Ita quoque manè Patronam suam salutatum adire debet Sodalis officij causa, vt per eam vniuersas eo die suscipiendas actiones diuino offerat Numini, opemque gratiæ ad eas feliciter exequendas copiosè reportet. Tum meridie media inter negotia receptui non nihil intus canere, collectisque animi viribus ad Deum & Diuam Matrem aspirare conuenit, easque spiritus vires instaurare ac reficere. Denique vespere solet ac debet accuratum examen institui conscientiæ, quo & de erratis venia indulgentiaque postulatur, & de rectè factis gratiæ referuntur. Optima autem huius examinis dieique conclusio erit Deiparæ supplex adoratio & innocatio, quæ nobis apud Deum filium mediatrix semper ac gratiæ conciliatrix adhibenda est. Si, quem admodum oporteret, solido, nec interrupto die Deiparam venerari non possumus,

sumus, vti in empyreo cælo Beati venerantur; certè illo primùm ex oriente, tum ad alto & ad medium cæli cardinem progresso, denique cadente & occidente sole Regina nobis nostra est ac Domina consalutanda. Huc omnino pertinet æris campani pulsus tertio repetitus, quo ad trinam Angelicam salutationem manè, meridie, vesperi prouocamur. qui pulsus ne in locis quidem Ecclesiastico subiectis interdicto vnquam est intermittendus, ne Deiparæ, Dominicæque incarnationis memoria vnquam oblietur aut imminuatur vlla temporis iniquitate. Cuius saluberrimi moris, in què potissimùm auctorem referenda sit origo, non est exploratum. videri potest Urbano II. cùm ad expeditionem terræ sanctæ alias quoque solemnes Deiparæ preces instituit in Synodo Claromontana, potissimùm ascribenda matutini ac vespertini pulsus consuetudo, ad diuinam opem implorandam, Virginis intercessione, & æterni Verbi memorandam incarnationem. Cui deinde Gregorius IX. meridianum adiecit pulsum,

vt

vt aptè tribus mysteriorum rosarij generibus gaudij, luctus, & gloriæ tres illi pulsus responderent. Qua potissimùm hora diei aut potiùs noctis Archangelus Gabriel Virginem salutaturus accesserit, ac diuini Verbi peracta sit incarnatio, compertum non est. ad eius igitur exsuscitandam memoriam tum summo manè, tum vespere pulsus edebatur: nunc autè aptissimè ad triplicia illa mysteria tres pulsus accommodantur, matutinus ad eam, quæ tum contigit resurrectione, & cetera gloriosa; meridianus ad passionem & crucifixionem; vespertinus ad incarnationem filij Dei & Angelicam salutationem: tamen si censuerunt multi hoc incarnationis mysterium, quod est cæterorum caput atque principium, ad eum triplicem pulsus semper vsurpare. Lege VII. Sodalitatis præscribitur, vt præter actionem gratiarum, aliasque preces quoquo manè, vbi è lectulo surrexerint, Sodales ter orationem Dominicam & Angelicam salutationem in honorem SS. Trinitatis pronuntient, simulque Symbolum Apostolorum &

An-

Antiphonam *Salve Regina*. Vesperi quoque præmissis examine conscientia ter Pater & Ave, ac semel psalmum *De profundis* pro defunctorum animabus exequantur. Auctor ego sum uti sub meridiem quoque, vel proximè post vel antecibum sumptum ad breue temporis intervallum sese colligant, easdemq; preces illas Sanctissimæ Matri persoluant, & triplicia illa mysteria Rosarij in tria tempora dispartita, aut quovis illorum tempore simul iuncta breui compendio repræsentent. Accedet illud quoque commodum, quòd eadem opera tres augustissimas SS. Trinitatis personas summa patriæ veneratione prosequetur, dum in Virgine Matre & Patris omnipotentiam, & Filij sapientiam, & sancti Spiritus effusam bonitatem suavitatemque celebrabunt; & illam secundum Patrem summa præditam potentia, secundum Filium illuminatissimam, ex Spiritu sancto redundante suavissimam dulcissimamque, eiusdem Spiritus sancti sponsam, matrem Filij, filiam æterni Patris, totius Trinitatis thronum ac sacrarium

ado-

adorabunt. Quam longè piissimam precandi formulam præscripsit aliquando clementissima Mater Beatæ Mechtildi, cui se propitiam in morte non defuturâ asseuerauit, si ter quoq; die salutationē eā Angelicam obiisset. Non deerit igitur iis, qui nō modò trinā quoq; die, sed quoq; mane, meridie, vespere tertio repetitâ iterarint, cū pietatis sensu, modò ne ex assuetudine quadam incogitanter effutierint. Tum verò crebrius vsurpandæ adorationis, inuocationis ac salutationis Deiparæ deesse nō potest occasio; cui, si locus est ab arbitris semotus, addenda genuflexio. Quoties interdium nouum aliquod suscipis negotium, opusque ad Dei gloriam aggredieris, quoties noctu de somno suscitaris, quoties quapiam hostis maligni tentatione pulsaris, quoties denique cubiculum tuum ingrederis & egrederis, tum genu flexo suppliciter adoranda Deipara, ac velut illa de cælo spectante audienteque, Angelica ei gratissima salutatio recitanda. Id virginem suam Eustochium monet quoque S. Hieronymus: Egredientes de

Epist. 12.

N hospi-

290 DE OFFIC. SODAL. PARTH.
hospitio amet oratio, regredientibus
de platea oratio occurrat antequam ses-
sio, nec prius corpusculum requiescat
quàm animus oratione pascatur.

C A P V T V.

*De Rosario siue Psalterio Deiparæ 150.
salutationum Angelicarum.*

Petrus Eremita, qui belli sacri sub Vr-
bano II. Pontifice Godefrido Duce
Bullonio suscepti primus incensor fuit,
hanc Deum & Diuam Matrem per cal-
culos seu globulos precandi formulam
reperisse existimatur à nonnullis; & ea
forsan de causa quise ab eo gloriantur
stirpem in Belgio ducere, Rosarium in
gentilitijs gestant insignibus. ceterùm
ea laus debetur S. Dominico, qui cùm
aduersus Albigenses hereticos omni de-
certaret armorum genere, hoc item ipsa
suggerente Diua Matre comperit atque
instituit aptissimum precandi genus o-
mni hominum generi, omni loco ac tē-
pori perquàm accommodatum, & in
quin-